

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)
SSN Marian Kocon (sprawozdawca)
SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi M. T. o wznowienie postępowania
w sprawie z powództwa M. T.
przeciwko A. w W.
o zapłatę, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt I ACa (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2017 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) **oddala zażalenie,**
- 2) **przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w W. radcy prawnemu M. M. K. kwotę 6225 zł (sześć tysięcy dwieście dwadzieścia pięć) powiększoną o należny podatek VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym,**
- 3) **nie obciąża skarżącego kosztami postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę M. T. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 lipca 2009 r., w sprawie przeciwko A. w W., o zapłatę.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy skarżącego wniósł o jego zmianę i orzeczenie o przyjęciu skargi do rozpoznania, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny odrzucił skargę opartą na podstawie z art. 403 § 2 k.p.c. z uwagi na przekroczenie pięcioletniego terminu z art. 408 k.p.c. w brzmieniu przed zmianą wprowadzoną na podstawie art. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. „o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego” (Dz. U. z 2017 r., poz. 187). Zgodnie z art. 2 tej ustawy w sprawie niniejszej stosuje się termin z art. 408 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji.

W zażaleniu o podstawę żądania wznowienia rozszerzono wskazując, że skarżący został pozbawiony możliwości działania w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 lipca 2009 r. Skoro skarga o wznowienie została sporządzona osobiście przez stronę, zaś przytoczone w niej okoliczności miały dość szeroki zakres przedmiotowy, takie „doprecyzowanie” podstawy wznowienia w zażaleniu należy uznać za dopuszczalne. Podlega jednak kontroli wstępnej przewidzianej w art. 410 § 1 k.p.c., polegającej na ocenie, czy skarga została oparta na ustawowej podstawie. Sąd bada m. in. czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. W wyniku przeprowadzonej kontroli wstępnej skarga ulega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, lecz także wtedy, gdy przytoczone w niej okoliczności dają się wprawdzie podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2005 r., II CZ 41/05,

niepubl., z dnia 21 października 2005 r., III CZ 82/05, niepubl., z dnia 10 lutego 2006 r., I PZ 33/05, OSNP 2007, nr 3- 4, poz. 48, z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, niepubl., z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZ 1/07, niepubl. i z dnia 16 lutego 2007 r., V CZ 119/06, niepubl.).

W zażaleniu nie wskazano okoliczności uzasadniających przyjęcie, że skarga o wznowienie jest oparta na ustawowej podstawie z art. 401 pkt 2 k.p.c. i art. 403 § 2 k.p.c. Żalący jedynie dość ogólnie powołał się na zaniechanie realizacji wniosków dowodowych przez Sąd I instancji i II instancji w toku siedmioletniego postępowania dowodowego. Nawet z minimalnym poziomem szczegółowości nie wskazał na czym polegało to „zaniechanie realizacji wniosków dowodowych”, a więc jakie wnioski dowodowe były składane, w jakiej dacie, jaki mógł być ich wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Całość zarzutów przedstawionych w zażaleniu opiera się w zasadzie na jednym założeniu, że „szczegółowość zeznań świadka złożonych w innej sprawie świadczy o tym, że świadek opierał swoje zeznania na dokumentach”. Tymczasem takie stwierdzenie o charakterze jedynie spekulacyjnym nie może stanowić podstawy wznowienia postępowania z art. 403 § 2 k.p.c., jak i nie uzasadnia stanowiska, że skarżący został pozbawiony możliwości działania (art. 401 pkt 2 k.p.c.) w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 lipca 2009 r.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

jw

l.n